

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. září 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Zámečnicka a přísedících Pavla Dolníčka a Jiřího Kočky,

takto:

Obžalovaná

Z. T., nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, bez zaměstnání, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

je vinna, že

1. nejméně v období od 16. 12. 2013 do 27. 6. 2018 na různých místech – zejména na ulici Na Kapli v XXXXX, v Jihlavě, na silnici č. 602 u Řehořova a ve Velkém Meziříčí, vždy s cílem vlastního neoprávněného obohacení, postupně ve vícero případech vylákala od poškozeného **P. P.**, nar. XXXXX, a to pod smyšlenými záminkami jako vyřízení taxikářské licence, vrácení údajně jemu neoprávněné vyplacené podpory v nezaměstnanosti, zaplacení údajné škody, uhrazení soudních poplatků, uhrazení exekuce, zaplacení daně z příjmu, zaplacení zdravotního pojištění, a to s falešným příslibem zejména vyřízení licence, vrácení podpory v nezaměstnanosti, zaplacení poplatků a dluhů, hotovost, kdy takto mimo vícero dalších případů od něho též vylákala do 23. 8. 2016 hotovost ve výši **nejméně 1 848 200 Kč**, a dále takto vylákala v mnoha dalších dílech blíže nezjištěných případech **celkovou částku 9 751 800 Kč**, ze kteréžto částky konkrétně takto vylákala:

- dne 23. 8. 2016 hotovost ve výši 240 000 Kč,
- dne 4. 9. 2016 hotovost ve výši 73 000 Kč,
- dne 27. 9. 2016 hotovost ve výši 23 000 Kč,
- dne 19. 10. 2016 hotovost ve výši 40 000 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

- dne 4. 11. 2016 hotovost ve výši 50 000 Kč,
- dne 7. 11. 2016 hotovost ve výši 50 000 Kč,
- dne 15. 11. 2016 hotovost ve výši 45 000 Kč,
- dne 23. 11. 2016 hotovost ve výši 50 000 Kč,
- dne 14. 12. 2016 hotovost ve výši 105 000 Kč,
- dne 19. 12. 2016 hotovost ve výši 86 000 Kč,
- dne 21. 12. 2016 hotovost ve výši 80 000 Kč,
- dne 22. 12. 2016 hotovost ve výši 120 000 Kč,
- dne 27. 1. 2017 hotovost ve výši 173 000 Kč,
- dne 7. 3. 2017 hotovost ve výši 28 000 Kč,
- dne 28. 4. 2017 hotovost ve výši 850 000 Kč pod záminkou vrácení půjčky z "GRANDU",
- dne 7. 7. 2017 hotovost ve výši 40 000 Kč pod záminkou úhrady "sociálního a zdravotního nebo doložení příjmu",
- dne 3. 8. 2017 hotovost ve výši 40 000 Kč pod záminkou úhrady soudních poplatků,
- dne 10. 8. 2017 hotovost ve výši 273 000 Kč pod záminkou doplatku sociálního a zdravotního pojištění z vrácených peněz,
- dne 15. 8. 2017 hotovost ve výši 190 000 Kč pod záminkou platby "za úřad práce za údajné rozkrádání",
- dne 4. 9. 2017 hotovost ve výši 100 000 Kč pod záminkou "soudních poplatků a nějakého trestu",
- dne 27. 10. 2017 hotovost ve výši 155 000 Kč pod záminkou doplatku sociálního a zdravotního pojištění z vrácených peněz,
- dne 16. 11. 2017 hotovost ve výši 16 000 Kč pod záminkou soudních poplatků,
- dne 20. 11. 2017 hotovost ve výši 13 000 Kč pod záminkou soudních poplatků za úřad práce,
- dne 24. 11. 2017 hotovost ve výši 94 000 Kč pod záminkou údajného úplatku,
- dne 5. 12. 2017 hotovost ve výši 30 000 Kč pod záminkou zaplacení "Lomisu za převoz peněz",
- dne 20. 12. 2017 hotovost ve výši 80 000 Kč pod záminkou opětovného zaplacení exekuce,
- dne 11. 1. 2018 hotovost ve výši 34 000 Kč pod záminkou opětovného zaplacení exekuce,
- dne 16. 2. 2018 hotovost ve výši 73 000 Kč pod záminkou daně z příjmu z vrácených peněz,
- dne 16. 3. 2018 hotovost ve výši 105 000 Kč pod záminkou opětovného zaplacení soudních poplatků,
- dne 10. 4. 2018 hotovost ve výši 14 000 Kč pod záminkou úhrady sociálního pojištění,
- dne 17. 4. 2018 hotovost ve výši 55 000 Kč pod záminkou platby "exekuce pro S.",
- dne 15. 5. 2018 hotovost ve výši 30 000 Kč pod záminkou zaplacení "zdravotního do konce roku",
- dne 15. 6. 2018 hotovost ve výši 56 000 Kč pod záminkou "vrácení půjčky pro ČS" a
- dne 27. 6. 2018 hotovost ve výši 55 000 Kč pod záminkou daně z vrácených peněz,

přičemž nikdy neměla v úmyslu takto převzatou hotovost použít k účelům tvrzeným jí poškozenému a tyto prostředky dle svého pravého skrytého záměru použila pro svou vlastní potřebu, čímž poškozeným – jmenovanému P. P. a jeho manželce J. P., nar. XXXXX, způsobila **celkovou škodu ve výši nejméně 11 400 000 Kč**,

kdy pro podpoření tohoto svého podvodného cíle a předstírání hodnověrnosti tohoto jejího jednání, předala nejpozději dne 4. 5. 2017 poškozenému P. P. záměrně zfalšovanou listinu nazvanou "Vyrozumění na podanou žádost" ze dne 2. 5. 2017, kterou před tím sama neoprávněně vyhotovila, nadepsala hlavičkou Krajského soudu v Brně a smyšleným č. j. 1895674/96pvd-2013:85/17 a opatřila otiskem zfalšovaného razítka Krajského soudu v Brně č. 38 se zjevně zfalšovaným malým státním znakem, čímž tak u poškozeného P. obnovila důvěru a usnadnila si tak poté vylákání hotovosti ve výši nejméně 1 453 000 Kč, jak bylo uvedeno výše,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

kdy toto padělané razítko Krajského soudu v Brně č. 38 si nechala v blíže nezjištěné době v předstihu pro tento účel vyrobit v Brně a i po jeho výše popsáném použití si jej ponechala a nadále ho přechovávala v její provozovně v Třebíči na ulici Hlavova č. p. 73, a to až do dne 9. 1. 2019, kdy zde bylo zajištěno policejním orgánem Policie ČR při domovní prohlídce,

2. v blíže nezjištěné době od ledna 2018 do nejpozději dne 9. 1. 2019 v Třebíči, v obchodě "Květinářství u Madly" na ulici Smila Osovského 34, vědoma si své špatné finanční situace a dluhů, kdy neměla žádný legální příjem, postupně s cílem vlastního neoprávněného obohacení ve vícero případech vylákala od poškozené **M. B.**, nar. XXXXX, a to pod smyšlenými záminkami jako finanční zhodnocení v realitách, vyplacení kauce, dodání másla a hovězího masa, hotovost v celkové výši nejméně 295 000 Kč, ze kteréžto částky takto konkrétně vylákala:

- v lednu 2018 částku ve výši 25 000 Kč pod záminkou zhodnocení v realitách,
- v březnu 2018 částku ve výši 110 000 Kč pod záminkou zhodnocení v realitách a
- v březnu 2018 částku ve výši 150 000 Kč pod záminkou vyplacení kauce za svou známou údajnou L. K., a dále

se vydávala za zaměstnanci Grand hotelu Brno a takto od jmenované M. B. k její škodě vylákala zboží - dekorace (zejména dušičkovou a vánoční vazbu) pro svého údajného zaměstnavatele v celkové hodnotě nejméně 10 700 Kč,

přičemž nikdy neměla v úmyslu takto převzatou hotovost použít k účelům tvrzeným jí poškozené a tyto prostředky dle svého pravého skrytého záměru použila pro svou vlastní potřebu, stejně jako ony dekorace, za které nikdy nehodlala zaplatit a také nezaplatila, čímž poškozené M. B. způsobila **celkovou škodu ve výši nejméně 305 700 Kč,**

3. v blíže nezjištěné době nejméně od 25. 5. 2018 do 9. 1. 2019 v Třebíči, na ulici Kotlářská 122/5, vědoma si své špatné finanční situace a dluhů, kdy neměla žádný legální příjem, postupně s cílem vlastního neoprávněného obohacení ve vícero případech vylákala od poškozené **H.J.**, nar. XXXXX, a to pod smyšlenými záminkami jako nutnost úhrady léčení údajné rakoviny jejího otce, nutnost zaplacení výměny strojku na podporu srdeční činnosti její matky, nutnost zaplacení opakované operace zlomenin rukou jejího přítele a následné zaplacení rehabilitace na soukromé klinice, hotovost v celkové výši nejméně 907 000 Kč, ze kteréžto částky takto konkrétně vylákala:

- dne 25. 5. 2018 částku ve výši 80 000 Kč,
- dne 31. 5. 2018 částku ve výši 105 000 Kč,
- dne 29. 6. 2018 částku ve výši 60 000 Kč,
- dne 23. 7. 2018 částku ve výši 53 000 Kč,
- dne 1. 8. 2018 částku ve výši 62 000 Kč,
- dne 10. 8. 2018 částku ve výši 4 000 Kč,
- dne 16. 8. 2018 částku ve výši 3 000 Kč,
- dne 18. 8. 2018 částku ve výši 14 000 Kč,
- dne 20. 8. 2018 částku ve výši 10 000 Kč,
- dne 7. 9. 2018 částku ve výši 11 000 Kč,
- dne 5. 10. 2018 částku ve výši 3 000 Kč,
- dne 22. 10. 2018 částku ve výši 2 000 Kč,
- dne 26. 10. 2018 částku ve výši 8 000 Kč,

kdy dne 12. 11. 2018, aby tak cíleně prohloubila důvěru poškozené H.J., tedy že jí shora uvedené prostředky vrátí, této vrátila hotovost ve výši 50 000 Kč s tím, že zbytek jí vyplatí po odblokování

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

účtu, ačkoli si byla vědoma, že žádným takovým účtem nedisponuje, a dále ze shora uvedené celkové částky dále konkrétně od poškozené J. vylákala:

- dne 20. 11. 2018 částku ve výši 39 000 Kč,
- dne 6. 12. 2018 částku ve výši 51 000 Kč,
- dne 12. 12. 2018 částku ve výši 22 000 Kč,
- dne 21. 12. 2018 částku ve výši 65 000 Kč,
- dne 26. 12. 2018 částku ve výši 24 000 Kč,
- dne 27. 12. 2018 částku ve výši 91 000 Kč a
- dne 8. 1. 2019 částku ve výši 200 000 Kč, kterou dne 9. 1. 2019 od poškozené převzala a vzápětí byla i s touto částkou zadržena policejním orgánem,

přičemž nikdy neměla v úmyslu takto převzatou hotovost použít k účelům tvrzeným jí poškozené a tyto prostředky dle svého pravého skrytého záměru použila pro svou vlastní potřebu, čímž poškozené H. J. způsobila **celkovou škodu ve výši nejméně 857 000 Kč**,

4. poté, co v blíže nezjištěné době navečer dne 3. 12. 2018 v Malhostovicích č. 232, vědoma si své špatné finanční situace a dluhů, kdy neměla žádný legální příjem, s cílem vlastního neoprávněného obohacení požádala, a to s nevázně míněným příslibem jejího vrácení do 12. 12. 2018, poškozeného **J. K.**, nar. XXXXX, o půjčení hotovosti ve výši 350 000 Kč, a to pod smyšlenou záminkou doplacení hypotéky za účelem následného prodeje nemovitosti - veterinární kliniky v Hustopečích, tak v době kolem 09:30 hod. dne 4. 12. 2018 na blíže nezjištěném místě v Drásově převzala od jmenovaného K. hotovost ve výši 290 000 Kč, kdy takto převzatou hotovost neměla v úmyslu k uvedenému účelu použít a ani ji poškozenému v budoucnu vrátit, ale tuto dle svého pravého skrytého záměru použila pro svou vlastní potřebu, čímž poškozenému J. K. způsobila **celkovou škodu ve výši 290 000 Kč**,

tedy

dílem sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu (ad 1. až 4.) a dílem se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že se sebe obohatí tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo (ad 4.),

padělala veřejnou listinu a takovou listinu užila jako pravou a získala takovým činem pro sebe značný prospěch (ad 1.).

Tím spáchala

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku částečně dokonaný (ad 1. až 4.), částečně ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 4.),

zločin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku (ad 1.),

a odsuzuje se

podle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalované ukládá **trest propadnutí věci**, a to razítka s textem „JUDr. V. K., *Vrchní státní soudce pro Brno*, k.č. 48911“, a kulatého razítka s textem „Krajský soud Brno, *38*, malý státní znak“, které jsou přílohou spisu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaná povinna zaplatit poškozeným:

- P. P., nar. XXXXX a J. P. nar. XXXXX, oba bytem XXXXX, XXXXX, škodu ve výši 11 400 000 Kč,
- M. B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 295 700 Kč,
- H. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX, škodu ve výši 655 000 Kč,
- J. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 290 000 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškození J. P. a J. P. **odkazují** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se skutkový děj odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. K závěrům soud dospěl na základě částečného doznání obžalované, dále na základě svědecké výpovědi poškozených P. P. st. a J. P., na základě výpovědi poškozených M. B., H.J. a J. K., a dále na základě svědeckých výpovědí dalších svědků, v neposlední řadě také na základě listin založených ve spise a připojeného razítka a diáře.

Obžalovaná se ke spáchání trestné činnosti z velké části doznala. Uvedla, že skutečně v letech 2013-2018 vylákala od poškozených manželů P. celkem 11 600 000 Kč. Rovněž tak doznala, že pro podpoření svého podvodného cíle, a proto, aby vypadala hodnověrně před těmito poškozenými, vyrobila záměrně zfalšovanou listinu, kterou nazvala *Vyrozumění na podanou žádost*, opatřila ji hlavičkou Krajského soudu v Brně, dále ji opatřila otiskem zfalšovaného razítka Krajského soudu v Brně, které si nechala vyrobit, a to proto, aby si usnadnila od poškozených vylákání další hotovosti. Rovněž tak obžalovaná doznala, že od poškozené M. B. vylákala pod různými záminkami 295 000 Kč, od poškozené H.J. pod záminkami léčení svých rodičů a svého přítele 907 000 Kč, a od J. K. pod záminkou doplacení hypotéky 290 000 Kč; vše v období od prosince 2013, kdy začala vylákávat finanční prostředky od manželů P. až do 9. 1. 2019, kdy byla zadržena policií. K vylákání peněz od manželů P. uvedla, že se s poškozeným P. P. st. seznámila díky svému otci, který byl kolegou poškozeného, zjistila od otce, že poškozeného vyhodili z práce, a proto mu namluvila, že je manažerka v hotelu Grand, a že by zde mohl poškozený pracovat jako hotelové taxi, je však nutno vyřídit pro tuto práci koncesi, kterou obžalovaná zařídí, a takto od poškozeného vylákala první částku peněz. Pod různými dalšími záminkami, jako bylo uhrazení exekuce, uhrazení neoprávněně vyplacené podpory v nezaměstnanosti, uhrazení soudních poplatků, zaplacení údajné škody, zaplacení daně z příjmu a dalších, pak od poškozených manželů P. získávala až do prosince 2018 finanční prostředky v rádech desetitisíců či statisíců korun. S ohledem na množství kontaktů s P. si již obžalovaná nepamatuje přesně záminky, které uváděla, ani místa, ani částky. Poslední peníze od P. převzala v létě 2018, poté ji kontaktoval P. P. st. s tím, že chtěl podepsat směnku na 12 000 000 Kč, aby měl nějakou jistotu, a tu obžalovaná podepsala, neboť částka, na které se domluvili, byla zhruba 11 600 000 Kč a těch 400 000 Kč bylo jakési navýšení. O částkách, které od P. získala, si vedla nejprve poznámky na papíře, který však posléze zničila, a nějaké poznámky si vedla i ve svém deníku. Obžalovaná uvedla, že nikdy poškozeného v žádném řízení nezastupovala, vše byly pouze výmysly. Jediné, co za něj zaplatila bylo zdravotní a sociální pojištění, což za dobu, kdy takto od P. peníze získávala, činí asi 200 000 Kč. Obžalovaná v předmětnou dobu nikde nepracovala, měla pronajatý dům v Malhostovicích, kdy za jeho pronájem platila 18 000 Kč, dále měla pronajatá dvě vozidla, za jedno platila 18 000 Kč a za druhé 22 000 Kč měsíční nájem, dále měla pronajatou kancelář v Třebíči, kde platila 7 000 Kč později 6 000 Kč měsíčně. Doma před přítelem předstírala, že jde do práce, ale chodila různě po městě, nebo byla u P., a pak se večer

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

normálně vrátila domů. Byla si vědoma toho, že dluží P. a dalším osobám značné peníze, domnívala se, že by jí mohli třeba půjčit peníze rodiče, ona by začala pracovat a splácet. Pokud se pak týká finanční hotovosti, kterou vylákala od poškozené M. B., k této části se zcela obžalovaná doznala, s tím že od M. B. převzala 295 000 Kč na několikrát, přičemž uvedla, že tyto finanční prostředky zhodnotí, ve skutečnosti je použila pro vlastní potřebu, rovněž předstírala, že je zaměstnankyní hotelu Grand a nezaplatila za květinové dekorace. Obžalovaná se dále doznala i k tomu, že vylákala od H.J. částku 896 000 Kč pod záminkou léčení otce, že peníze potřebuje na operaci, i pod dalšími záminkami; bylo to na jaře a v průběhu roku 2018. Obžalovaná se rovněž doznala, že vylákala od J. K. 290 000 Kč, kdy původně chtěla 350 000 Kč, které ale neměl, a bylo to pod záminkou doplacení hypotéky na smyšlenou kliniku, kdy žádná klinika neexistovala a obžalovaná použila finanční prostředky na zaplacení svých dluhů a na osobní potřebu. Obžalovaná se dále hájila, že sice od P. vylákala 11 600 000 Kč, ale není pravda, že by jim žádné peníze nevrátila. Po dobu 5 let P. P. platila zdravotní a sociální pojištění v hodnotě zhruba 200 000 Kč, dále jim pořídila psa, kterého očkovala, vozila mu krmení, to bylo zhruba v hodnotě 40 000 Kč, dále nechala opravit vozidla, která měla od P. půjčena, jednalo se o VW Passat a VW Transporter, kdy opravy stály zhruba 50 000 Kč, rovněž dodávala P. maso zhruba za 80 000 Kč, a pak rovněž P. v lednu 2018, konkrétně P. P., vrátila částku 5 700 000 Kč. Tyto peníze sice vylákala od P., ale měla je doma uschované, a když po ní P. P. požadoval peníze vrátit zpět, neboť dlužil peníze lidem ve svém okolí, tak mu 5 700 000 Kč vrátila, předala mu je v igelitové tašce v posledním týdnu v lednu 2018.

Soud ve věci vyslechl několik svědků. Z výpovědi **poškozeného P. P. st.** soud zjistil, že se s obžalovanou seznámil, když znal jejího otce, který byl zaměstnán stejně jako poškozený ve firmě XXXXX. Obžalovaný byl z XXXXX propuštěn, a v půlce prosince 2013 za ním přijela obžalovaná domů a nabídla mu zaměstnání řidiče taxi pro hotel Grand v Jihlavě nebo v Brně, kde jak uváděla, měla dělat manažerku. Za vyřízení taxikářské licence požadovala 50 000 Kč, s tím že 30 000 Kč zaplatí poškozený a zbytek doplatí ona. S ohledem na to, že jejího otce znal jako bezproblémového člověka, věřil jí, že dělá manažerku v hotelu, a proto jí důvěřoval a peníze jí předal. Poškozený byl v předmětnou dobu nezaměstnaný a domníval se, že tedy bude pracovat pro hotel Grand. Po celou dobu, co k nim obžalovaná chodila, tak do žádné práce nešel, neboť ona mu tvrdila, že má smlouvu s Grandem, a že nemůže nastoupit do žádného jiného zaměstnání. Na podzim 2018 ale nakonec do zaměstnání nastoupil. Poškozený si zpočátku částky, které po něm obžalovaná vyžadovala, nepsal. Jednalo se o částky v řádech desetitisíců korun, takže 2,5 roku si společně s manželkou žádné poznámky ohledně peněz nedělali, až poté si začali částky psát. Poškozený od obžalované vyžadoval potvrzení o převzetí částek, ale ona mu uváděla, že si snad věří, a proto tedy není nutné nic podepisovat. Kolik peněz takto obžalované dal, není schopen poškozený odhadnout, za celé období od roku 2013 do 2018 od něj a jeho manželky obžalovaná vylákala 11 600 000 Kč; zhruba tak to dohromady spočítali. Poškození si museli brát půjčky, kde se dalo (dcera si vzala půjčku, syn si vzal půjčku, dále si půjčil bratr, švagr, poškozený si půjčil od kamarádů, manželka si půjčovala i v práci), zrušili veškerá spoření a pojištění, prodali i nějaký majetek. Obžalovaná neustále slibovala nějaké věci, uváděla různé důvody, proč nemůže poškozený nastoupit do práce, a proč je třeba dál platit další peníze, mělo se jednat o nesrovnalosti v daních, v různých poplatcích, dále že bývalá firma udělala někde nějakou chybu a je to nutno doplatit, dále že se musí zaplatit soudní poplatky, doplatit zdravotní a sociální pojištění, že došlo k nějaké krádeži na úřadu práce apod. Obžalovaná uváděla, že když všechno zaplatí (finanční částky, které po nich chtěla), tak se vše urychlí a peníze jim posléze budou vráceny zpět. Poškozený po ní chtěl nějaké listiny, jednou mu přinesla listinu, kterou poškozený předložil policii, mělo se jednat o listinu, kde bylo razítko Krajského soudu v Brně a měla potvrdovat, že si mohou jít vyzvednout peníze, které, jak obžalovaná vysvětlila, byly převedeny z Prahy do Brna, kdy poškozený nevedl žádný soudní spor v Brně, pouze v Praze byl stíhán pro dopravní nehodu, za kterou dostal podmínku, která již vypršela. Pro peníze k soudu do Brna jel, ale do budovy se ani nedostal, obžalovaná něco řešila přes telefon a dovnitř ani nešli; takto byli i v Praze. Proč nejdou peníze vyplatit, zdůvodňovala tím, že soudce J. nebo P., nebo advokát

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

P. (což byly všechno osoby, které si vymyslela) jí řekli, že jsou nějaké potíže, že se zase musí něco vyplatit, doplatit, musí se počkat, že to bude trvat týden, 14 dnů, tři týdny. Peníze měly být poškozeným vyplaceny na pokladně soudu. Pokud se týká zdravotního a sociálního, tak toto obžalovaná pravděpodobně skutečně platila, neboť když poškozený nastupoval v září 2018 do nového zaměstnání, tak zde byl nějaký nedoplatek ve výši zhruba 2 000 Kč. Měsíčně za něj obžalovaná platila něco přes 3 000 Kč, na zdravotním a sociálním pojištění dluh nebyl. Dohromady za něj mohla zaplatit zhruba 200 000 Kč, což si ověřoval dle výpisu, které má svědek doma. K předložené padělané listině krajského soudu svědek uvedl, že s ohledem na to, že zde bylo razítko, tak věřili tomu, co zde bylo napsáno, že jsou tady pro něj připraveny peníze. Zhruba 5. 6. 2017 pro peníze jeli, kdy jeli společně s obžalovanou, chodili v Brně po ulici, čekali na telefonát, aby si pro peníze přišli, ale nakonec jeli bez peněz domů. Obžalovaná byla neustále s poškozeným, někde telefonovala, a říkala, že se musí počkat, než jim někdo zavolá. Poškozený si půjčoval peníze u známých, u kamarádů, u rodiny, všem vždy uvedl, na co to je, tj. uváděl ty samé důvody, které mu uváděla obžalovaná, někteří z těchto věřitelů se podívovali, ale všichni poškozenému věřili, že si potřebuje něco vyřídit, aby mohl jít zpět do práce. V jaké výši má momentálně dluhy si přesně poškozený není schopen vybavit, ale s ohledem na to, jakým způsobem půjčky splácí, spočítali společně s manželkou, že by je měl splácet zhruba 30-35 let, takže se domnívá, že se toho ani nedožije. V současné době je zaměstnaný a společně s manželkou si nechávají jenom něco málo peněz na živobytí a všechny ostatní peníze používají na splátku svých dluhů. Pokud obžalovaná tvrdí, že poškozenému vrátila částku 5 700 000 Kč, tak je to lež, nikdy takové finanční prostředky nevrátila, pokud by se tak stalo, tak by poškozený okamžitě zaplatil své dluhy u kamarádů a zůstaly by mu akorát tak dluhy v rodině. Obžalovaná poškozenému vrátila nějaké finanční prostředky, mohlo se jednat však dohromady o zhruba 100 000 Kč, když už hrozilo, že jim odpojí elektrinu nebo plyn; pak si to však opět zase odnesla, když chtěla třeba hned za týden půjčit mnohem větší sumu, než vrátila. Je pravda, že jim obžalovaná pořídila psa, že jim vozila nějaké krmení, psa i naočkovala. Poškozený chtěl za krmení platit, ale obžalovaná to vždy odmítala. Poškozený se pak dostal do zoufalé situace a chtěl po obžalované podepsat směnku, kdy tuto vyčíslil na částku 12 000 000 Kč, přičemž navýšení oproti vylákaným prostředkům byly jakési náklady či úroky, které s půjčkami měl, neboť sám si musel od známých půjčit, také měl s tím dost výdajů, když musel někde jezdit, shánět půjčky apod. Dohodli se proto společně s obžalovanou na takovémto navýšení. Poškozený byl bez práce od 13. 12. 2013 do 1. 8. 2018, manželka pracovala, ale vydělávali akorát tak na živobytí, kolikrát neměli ani na chleba a museli si půjčit; naštěstí mají drobné hospodářství (králíky, slepice), žili jenom z toho, co mohli. Od věřitelů si pro osobní potřebu peníze nepůjčoval, pouze od rodiny. Nakonec, když vše nikam nevedlo, tak se rozhodl v létě 2018 podat na obžalovanou trestní oznámení.

Z výpovědi **svědkyně J. P.** soud zjistil, že je manželkou poškozeného P. P. a v prosinci 2013 je navštívila obžalovaná. Bylo to poté, co P. P. ztratil práci, byl propuštěn ze zaměstnání a sdělila jim, že pracuje jako manažerka v Grand Hotelu Jihlava, a může poškozenému P. zajistit práci hotelového taxikáře; na to je však třeba vyřídit taxikářskou licenci, která stojí 50 000 Kč, přičemž 30 000 Kč jí manželé dali ze svého a zbytek prý že zaplatí ona. Licence však nebyla vyřízena, a poté obžalovaná přišla, že manželovi zapomněli v XXXXX doplatit nějaké peníze a zaplatit sociální a zdravotní pojištění, a proto je nutno zaplatit další částku, aby to potom mohl úřad práce vyplatit. Dále pak sdělila, že je třeba vrátit podporu v nezaměstnanosti, která byla neoprávněně vyplacena, s tím že bude později znovu vyplacena, tak jak má být. Dále vyžadovala peníze na zaplacení poplatku u soudu, dále uváděla, že na úřadu práce došlo k nějaké zpronevěře, a že poškozenému P. hrozí vězení, pokud nezaplatí další částku. Zpočátku si nezapisovali, kolik peněz předali obžalované, to začali dělat až s odstupem asi dvou let. Většinu peněz předával obžalované poškozený P. P., občas svědkyně P. a někdy také jejich dcera M. L.. K předávání docházelo většinou u nich doma v XXXXX, popř. i někde jinde. Všechny peníze obžalované předali v hotovosti, přičemž však nebyli schopni sumu pokrýt z vlastních finančních prostředků, a proto prodali i

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

nějaký majetek a půjčili si od rodiny, od známých, svědkyně si rovněž půjčovala od kolegů v práci. Obžalovaná poškozeným vrátila pouze menší část peněz, když už hrozilo, že bude odpojen plyn či elektřina, ale poté, co jim část peněz vrátila, chtěla vzápětí zase mnohem větší peníze zpět na něco dalšího. Obžalovaná rovněž manželům P. předložila listinu, která vypadala jako listina ze soudu, kde bylo napsáno něco v tom smyslu, že má již peníze uloženy u soudu v Brně, kde by mělo být asi 17 000 000 Kč. Manžel pro ty peníze do Brna jel, ale nic nepřivezl. Občas posílala obžalovaná jménem advokáta P. nebo dalších vymyšlených osob poněkud agresivnější SMS, ale sama při jednání působila příjemně. Společně pak zkoušeli zjistit, kolik vlastně obžalované dali peněz, a shodli se na tom, že to byla částka přes 11 500 000 Kč. Obžalovaná se v osobním kontaktu chovala mile, svědkyni i celou rodinu ale stresovalo to, že dluží spoustu peněz, uklidňovalo je na druhé straně však to, že u soudu jich mělo ležet daleko více.

Z výpovědi **svědkyně M. L.** soud zjistil, že je dcerou manželů P., a obžalovanou zná od doby, kdy je začala navštěvovat, tj. její rodiče, v době, kdy její otec ztratil práci ve firmě XXXXX. Nejdřív obžalovaná poškozeným nabídla práci, resp. P. P., za což ale chtěla peníze na vyřízení taxikářské licence. Potom chtěla peníze pod různými dalšími záminkami, s tím že jsou problémy s výplatou mezd a je to třeba přepočítat, pak že byly problémy na úřadu práce, je třeba vrátit nějakou podporu, je třeba zaplatit různé soudní poplatky a další různé podobné příběhy. Sama svědkyně předávala obžalované alespoň 20krát finanční prostředky, již však přesně neví kolik, jednalo se o částky v rádech desetitisíců korun. Obžalovaná se při přebírání peněz i při tom, když peníze požadovala, chovala klidně, sama svědkyně byla toho několikrát přítomna, komunikace probíhala naprosto bez problému, obžalovaná působila suverénně a svědkyně jí věřila, že ty peníze jsou opravdu potřeba. Žádné písemné potvrzení o předání peněz však nebylo vypracováno. Svědkyně půjčila rovněž svým rodičům finanční prostředky, zhruba 1 200 000-1 500 000 Kč, z nichž část peněz šla obžalované T. a část peněz svědkyně půjčila svým rodičům, aby měli z čeho žít. Půjčky si pak zapisovala do svého deníku, ale nejsou úplně přesně uvedena data, jsou v deníku zapsány i částky, které si půjčil její bratr a předal je rodičům nebo i ona sama si půjčovala peníze od bank, protože tolik prostředků nevladla. Poslední peníze jí předávala v červnu 2018, jednalo se o 10 000 Kč. O tom, že by obžalovaná vrátila poškozeným nějaký větší obnos peněz, jí není nic známo.

Z výpovědi **svědka P. P. ml.** soud zjistil, že je synem manželů P., většinu času nežije v České republice, ale pracuje jako posádka zaoceánských výletních lodí a je vždy půl roku v zahraničí. Obžalovanou Z. T. svědek neznal, počátek jejich kontaktu s rodiči zná pouze z vyprávění rodičů. Svědek se do České republiky vrátil v červenci 2014 a pobýval doma rok, kdy poté opět odjížděl na loď. Je mu známo, že v tu dobu docházelo k nějakým platbám směrem k Z. T., jednalo se však o otcovy peníze. V tu dobu ještě svědek svému otci žádné peníze půjčit nemusel. Po svém návratu koncem roku 2015 už nějaké peníze otci půjčil, v dubnu 2016 opět odjížděl a převáděl nějaké peníze ze svého účtu na účet sestry, která je pak předávala otci. Peníze měla obžalovaná chtít v souvislosti s úřadem práce, finančním úřadem, sociálkou apod., kdy otec musel vracet nějaké peníze, které by měl poté dostat zpět. Podrobnosti k tomu svědkovi nejsou známy. Svědek byl i přítomen jedné předávce peněz ze strany otce vůči obžalované, i on sám osobně obžalované několikrát předával hotovost, vždy se jednalo o peníze v obálce, které mu předal otec a on je pak předal obžalované. Jednou jej obžalovaná vezla i k bankomatu v XXXXX, kde pro něj vybíral nějaké peníze. Celková částka, kterou svědek otci půjčil (byly to všechno finanční prostředky pro obžalovanou T.), činí zhruba 2 300 000 Kč, ale přesný přehled o tom svědek nemá. Otec měl podle slibu T. dostat vyplacenou částku ve výši asi 14-15 mil. Kč. Obžalovaná dále tvrdila, že ve věci jsou zainteresováni nějakí známí soudci z Brna, je mu známo pouze jméno P. Dále tam měla figurovat nějaká D., což měla být finanční či daňová poradkyně. Sama T. svědkovi nabízela práci v Grand Hotelu na pozici manažera hotelu, o což měl svědek zájem, ale posléze mu sdělila, že práce prozatím v této pozici není možná.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

Z výpovědi **svědkyně M. B.** soud zjistil, že má prodejnu květin v Třebíči a obžalovanou poznala jako zákaznici, která za ní chodila zhruba 2 roky, postupně vztah prodejce-zákazník přešel ve vztah kamarádský. Na konci roku 2017 přišla obžalovaná s nabídkou zúročení peněz. Věděla, že poškozená B. bojovala v tu chvíli s dluhy a nabízela jí zúročení, s tím že se bude jednat o rychlé peníze. Sdělila jí, že má kamarádku, která podniká s realitami, výhodně kupuje v exekuci nemovitosti, a rychle prodává za lepší peníze. Svědkyně však tehdy peníze neměla, a proto obžalované svěřila finanční prostředky sestru poškozené L. O.; jednalo se o 80 000 Kč. V lednu 2018 za ní obžalovaná přišla, že se jí již podařilo zhodnotit peníze od L. O., a zda pro ni samotná poškozená B. nemá nějaké finanční prostředky. Svědkyně měla odložené peníze na zdravotní a sociální pojištění, jednalo se o 25 000 Kč, a ty jí tedy předala, s tím že svědkyni slíbila, že ještě v březnu 2018 jí peníze vrátí. Poté jí v březnu 2018 pod záminkou zhodnocení předala ve třech splátkách postupně dalších 110 000 Kč. Obžalovaná však poškozené nic nevrátila, ta se dostala do prodlení s platbou pojištění, a pak přišla i exekuce. Obžalovaná stále odkládala vrácení peněz, jako důvod uváděla, že jí svědkyně O. udala na policii, a ona má tím pádem zablokované účty. V březnu kolem velikonoce pak obžalovaná přišla, že její kamarádka z realit je ve vazbě, a že pro tuto kamarádku potřebuje 150 000 Kč na vyplacení kauce. Svědkyně si šla peníze půjčit od známých, a 150 000 Kč obžalované předala. Ta jí slibovala, že jí peníze do tří dnů vrátí a k tomu přidá dalších 30 000 Kč navrch. Obžalovaná občas svědkyni přivezla na prodej máslo či maso, toto jí vždy svědkyně zaplatila, tvrdila jí, že pracuje v hotelu Grand jako provozní. Na podzim 2018 si takto poškozená od ní objednala máslo a maso za celkem 10 000 Kč, které obžalované předala, ta však už žádné potraviny nepřivezla. V průběhu roku 2018 obžalovaná odebírala od poškozené zboží, jednalo se o květinové vazby za poměrně vysoké částky, a na podzim 2018 si objednala tři vazby celkem za 10 700 Kč, které však už nezaplatila. Celkem tak poškozená obžalované předala 305 700 Kč, přičemž jí v lednu 2019 rodiče Z. T. předali 10 000 Kč jako splátku za dceru, poškozená je tedy o částku 295 700 Kč. S obžalovanou svědkyně komunikovala průběžně, jako důvody nevrácení půjčených peněz obžalovaná uváděla, že je nemocná matka, že musí dát úplatek do nemocnice, dále že je nemocný otec, že má jít na operaci apod. Sestra L. pak od obžalované získala peníze v září či říjnu 2018, dokonce jí snad měla obžalovaná vyhrožovat, sama svědkyně byla přítomna hádce její sestry s obžalovanou u ní v obchodě, kdy vše bylo velmi emotivní.

Z výpovědi **svědkyně L. O.** soud zjistil, že se s obžalovanou seznámila přes svou sestru M. B. u ní v obchodě, kdy v prosinci 2017 se jí sestra zeptala na možnost investice prostřednictvím obžalované a svědkyně jí svěřila částku přes svou sestru 80 000 Kč; zhodnocení mělo být ve výši 20 %, tj. 16 000 Kč; peníze měla poškozená získat zpět v březnu 2018. Žádné potvrzení o předání peněz sepsáno nebylo. Poté začala v době, kdy nastala splatnost půjčky, tj. kolem Velikonoc v roce 2018, svědkyně urgovat obžalovanou o vyplacení peněz, komunikace probíhala SMS, kdy obžalovaná byla v SMS i vulgární. V létě 2018 se pak sešly v obchodě její sestry M. B., kdy se obžalovaná vymlouvala na nemocné rodiče, a že nemá peníze. Za asi další dva měsíce se opět na základě SMS setkaly v obchodě M. B., a zde již svědkyně obžalované sdělila, že pokud nedostane své peníze, tak půjde na policii, na což začala obžalovaná svědkyni vyhrožovat, ta dostala vztek, došlo k hádce, a zhruba za týden měla svědkyně peníze na účtu; jednalo se o oněch 80 000 Kč, které obžalované svěřila.

Z výpovědi **poškozené H.J.** soud zjistil, že jí obžalovaná Z. T. kontaktovala sama na podzim roku 2017, neboť svědkyně prodává vajíčka a obžalovaná ji kontaktovala právě za účelem koupě vajec. Pro vajíčka pak jezdila pravidelně zhruba jednou za týden, za vajíčka pravidelně platila. Na jaře 2018 obžalované sdělila, že může uložit peníze na výhodný účet, ale to svědkyně odmítla, na úroky nevěří. V květnu 2018 jí poškozená poprvé půjčila peníze, obžalovaná jí sdělila, že její otec má rakovinu prostaty, musí na operaci, bude muset na protonovou léčbu do Prahy, a poškozená jí půjčila zhruba 200 000 Kč. Celkem takto poškozená obžalované dala pod různými záminkami (jednalo se např. o to, že jsou peníze potřeba na léčbu srdce maminky, dále na léčbu zlomené ruky

7/2019

jejího přítele, kterému špatně zlomenina srostla) celkem 907 000 Kč, přičemž 50 000 Kč jí v listopadu 2018 obžalovaná vrátila, ale poté od ní vymohla další peníze a naposled se jednalo o částku 200 000 Kč dne 8. 1. 2019; tato částka byla 8. 1. 2019 vybrána a 9. 1. 2019 ji poškozená předala obžalované, ale ještě ten den jí 200 000 Kč vrátila policie. Když poškozená obžalované peníze půjčovala, ta jí slíbila, že jí je vrátí po žních v roce 2018, pak říkala, že má zablokovaný účet, a jakmile jí ho odblokují, tak jí peníze vrátí.

Z výpovědi **poškozeného J. K.** soud zjistil, že se s obžalovanou znají jako sousedé z Malhostovic. Obžalovaná uváděla, že pracuje v Grand Hotelu v Brně jako manažerka, dům, kde v Malhostovicích bydleli, uváděla, že si koupili. Byli sousedé přes ulici, vztahy spolu měli bezproblémové a normální. Na začátku prosince 2018 poškozeného obžalovaná kontaktovala s tím, že potřebuje půjčit 350 000 Kč, s tím že je musí složit do banky, protože měla v Hustopečích prodávat nějakému Rakušanovi veterinární kliniku a bylo nutno vyplatit hypotéku. Poškozený jí tento důvod věřil, nevěděl, proč by jí věřit neměl. 350 000 Kč nakonec nesehnal, doma měl jenom 40 000 Kč a 250 000 Kč si musel půjčit od otce; ty předal poté obžalované, tedy 4. 12. 2018 jí předal 290 000 Kč. Obžalovaná uváděla, že to zhruba do týdne vrátí. Na schůzku přijela vozem Škoda Kodiaq. Ve smluveném termínu mu obžalovaná peníze nevrátila, obžalovanému sdělila, že peníze vrátí převodem, že se platba zdržela v Rakousku. Sám poškozený obžalovanou neurgoval, neboť ona mu napsala vždy nějakou SMS, kde uváděla důvod, proč peníze stále nejsou zpět, poté byly Vánoce, to to poškozený řešit nechtěl, a že je nějaký problém zjistil až poté, co se mu ozvala policie z Jihlavy. Obžalovaná poškozenému žádné peníze nevrátila.

Z výslechu **svědka J. P.** soud zjistil, že tento je druhem obžalované a společně žili v domě v Malhostovicích. O trestné činnosti obžalované není svědkovi vůbec nic známo, celou dobu měl za to, že obžalovaná normálně pracovala, ráno odcházela do práce, odpoledne se vracela, vedla ve svědkových očích zcela normální život. Uváděla, že pracovala v hotelu Grand, co přesně měla dělat, svědek ani nevěděl, nezajímal se o to. Dům v Malhostovicích, ve kterém bydleli, se svědek domníval, že je v jejich vlastnictví, auta, kterými obžalovaná jezdila, měla být služební. Jaké měla domácnost vydaje, svědek netuší, o tyto záležitosti se vůbec nestaral, neví ani, jaký měla obžalovaná příjem.

Soud za souhlasu stran přečetl výpovědi celé řady svědků, a to jak protokoly o výslechu svědka, tak úřední záznamy o podaném vysvětlení. Jedná se osoby P. B., P. Č., B. D., M. D., J. D., D. D., O. F., A. H., M. J., L. K., M. K., I. K., M. K., R. K., V. K., J. P., J. P., P. P., J. V., J. Z., J. B., R. B., J. Č., M. Č., R. D., Z. H., V. K., J. K., M. K., V. N., J. P., M. Š., P. T., H. V., L. V., J. V. a J. Z.. Z výpovědi těchto svědků soud zjistil, že drtivá většina z nich nezná obžalovanou a nikdy ji neviděla. Naopak všichni z těchto svědků buď znají poškozeného P. P. st. nebo J. P. nebo oba dva. Z výpovědi těchto svědků vyplynulo, že jak P. P., tak J. P. jsou slušní bezúhonní lidé, kteří se těší velmi dobré pověsti. Svědci pak těmto poškozeným půjčili v průběhu let 2014-2018 finanční prostředky, v drtivé většině případů bezúročně, přičemž se jednalo o částky v řádech desítek až statisíců korun. Poškozeným peníze půjčili, protože je znali jako slušné lidi, přičemž jako důvod poškození uváděli, že potřebují peníze na vyřízení nějakých nesrovnalostí s úřadem práce, zaplacení poplatků, uhrazení exekuce apod. Jedinou výjimkou je J. V., který uvedl, že půjčoval P. peníze na chod domácnosti. Většině svědků poškození finanční prostředky ještě nevrátili, nebo pokud, tak pouze částečně, ale nikdo ze svědků poškozené nijak neurgoval, neboť je jim známo, že se dostali do tíživé finanční situace, a to ne vlastní vinou, a proto na vrácení peněz nečiní žádný tlak.

Soud ve věci rovněž provedl **listinné důkazy**. Z emailů, které předložil poškozený P. P. v rámci trestního oznámení soud zjistil, že se jedná o falešné emaily, které se tváří jako úřední emaily zaslané ze soudu, nicméně je na nich uvedeno Nejvyšší soud na Praze 4, přičemž žádný takový soud neexistuje, a již z toho je tedy zřejmé, že jsou emaily podvrh, v těchto emailech se píše, že se má poškozený 22. 9. 2015 dostavit na pokladnu Nejvyššího soudu na Praze 4-Pankrác k úplnému

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

ukončení soudního řízení a vyplacení peněžité částky přesahující 21 mil. Kč. Ze soupisu odevzdané hotovosti a z přehledu půjček soud zjistil, že poškození P. od jisté doby začali sepisovat, kolik peněz obžalované odevzdali, nicméně tento soupis vznikl zpětně, a rovněž je zde soupis půjček, které si poškození vzali od svých známých či příbuzných. Z různých smluv o půjčkách a uznání závazku soud zjistil, že skutečně tak, jak vypověděli svědci z řad známých, kamarádů a rodinných příslušníků poškozených P., jim tito půjčovali finanční prostředky v rádech desetitisíců až statisíců korun v průběhu let 2015-2018. Ze směnky pak soud zjistil, že v Třebíči dne 6. 12. 2018 byla vystavena směnka, kterou se obžalovaná zavázala zaplatit poškozenému P. P. 12 000 000 Kč, směnka má splatnost 23. 1. 2019. Z SMS komunikace mezi poškozenou Marií Blažkovou a obžalovanou soud zjistil průběh urgování poškozené vůči obžalované o vrácení finančních prostředků, které ji obžalovaná měla vrátit. Z listiny označené jako *Vyrozumění na podanou žádost* soud zjistil, že touto listinou bylo poškozenému P. P. sdělováno, že je celá věc vyřízena a skončena a finanční obnos mu bude vyplacen dne 5. 6. 2017 v hotovosti na pokladně našeho soudu v Brně. Tato listina je opatřena razítkem *Krajský soud Brno, s malým státním znakem a číslem 38*, a dále razítkem *JUDr. V. K., vrchní státní soudce pro Brno, k.č. 48911* a podpisem. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností soud zjistil, že se jedná o razítka, která měla u sebe obžalovaná, a která byla zajištěna v rámci domovní prohlídky, těmito razítky byla tato listina orážena, přičemž v případě kulatého razítka *Krajský soud Brno, č. 38, s malým státním znakem*, se jedná o otisk vymyšleného padělku razítka. Ze sdělení Krajského soudu v Brně soud zjistil, že výše uvedená listina nikdy nebyla Krajským soudem v Brně vyhotovena, takovýto typ označení listin se nepoužívá, na listině je uveden nesprávný emailový kontakt, osoba JUDr. V. K. u krajského soudu nikdy nebyla zaměstnána, a razítko Krajského soudu v Brně s č. 38 vypadá v originále zcela jinak a je užíváno pobočkou Krajského soudu v Brně ve Zlíně. Ze sdělení Úřadu práce ČR, Krajská pobočka v Jihlavě soud zjistil, že poškozený P. P. byl v evidenci uchazečů o zaměstnání od 12. 12. 2013 do 19. 10. 2014. Dále z úředního záznamu vyhledávání advokátů jménem P. či P. bylo zjištěno, že žádný takový advokát není Českou advokátní komorou evidován. Z SMS zpráv pak vyplývá, že tímto jménem z čísla 720 333 179 s poškozeným P. komunikovala osoba, která se vydávala za osobu jménem P., přičemž mu sděloval, že se může dostavit na podatelnu Krajského soudu v Brně k vyplacení finančních prostředků. Ze sdělení Úřadu práce ČR, kontaktní pracoviště Třebíč, soud zjistil, že obžalovaná Z. T. byla v evidenci uchazečů o zaměstnání od 18. 5. 2012 do 2. 7. 2017. Podporu nepobírala, evidence byla ukončena sankčně, když se obžalovaná nedostavila na stanovený termín za účelem zprostředkování zaměstnání.

Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a vzal po zhodnocení těchto důkazů za prokázané, že obžalovaná v období od 16. 12. 2013 do 27. 6. 2018 na různých místech, zejména v ulici Na Kapli v XXXXX, dále v Jihlavě a jinde, vždy s cílem vlastního neoprávněného obohacení postupně ve vícero případech vylákala od poškozeného P. P. pod smyšlenými záminkami jako vyřízení taxikářské licence, vrácení neoprávněně vyplacené podpory v nezaměstnanosti, zaplacení údajné škody, uhrazení soudních poplatků, uhrazení exekuce, zaplacení daně z příjmů, zaplacení zdravotního pojištění, s falešným příslibem vyřízení licence, vrácení podpory v nezaměstnanosti, zaplacení poplatku a dluhu, hotovost v celkové výši 11 600 000 Kč, přičemž nikdy neměla v úmyslu takto převzatou hotovost použít k účelům, které poškozenému tvrdila, tyto prostředky použila pro vlastní potřebu, a poškozeným P. a J. P. způsobila celkovou škodu ve výši nejméně 11 400 000 Kč, kdy pro podpoření tohoto svého cíle a předstírání hodnověrnosti jejího jednání předala nejpozději 4. 6. 2017 poškozenému P. P. záměrně zfalšovanou listinu nazvanou *Vyrozumění na podanou žádost* ze dne 2. 5. 2017, kterou předtím sama neoprávněně vyhotovila, nadepsala hlavičkou Krajského soudu v Brně a smyšleným číslem jednacím a opatřila otiskem zfalšovaného razítka Krajského soudu v Brně č. 38, se zjevně zfalšovaným malým státním znakem, čímž u poškozeného P. P. obnovila důvěru a usnadnila si tak poté vylákání další hotovosti ve výši nejméně 1 453 000 Kč. Padělané razítko si nechala v blíže nezjištěné době v předstihu vyrobit v Brně a i po popsáném použití si jej

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

ponechala a držela jej ve své provozovně v Třebíči na ulici Hlavova 73 a to až do 9. 1. 2019, kdy bylo zajištěno policií. Dále obžalovaná v době od ledna 2018 do ledna 2019 v Třebíči v obchodě Květinářství u Madly, vědoma si špatné finanční situace a dluhů, kdy neměla žádný legální příjem, s cílem vlastního neoprávněného obohacení, postupně ve více případech vylákala od poškozené M. B. celkem 305 700 Kč, kdy jednak z ní vylákala finanční prostředky 10 000 Kč na dodání másla a hovězího masa, které nedodala, dále z ní vylákala další finanční prostředky ve výši 135 000 Kč pod záminkou zhodnocení v realitách, dále 150 000 Kč pod záminkou vyplacení kauce za svou známou, údajnou L. K., a rovněž nezaplátila za zboží, za dekoraci (dušičkovou a vánoční vazbu), kdy se vydávala za zaměstnance hotelu Grand a nechala tuto vazbu v hodnotě 10 700 Kč pro svého údajného zaměstnavatele vyrobit. Způsobila tak celkovou škodu 305 700 Kč.

Dále vzal soud za prokázané, že od 25. 5. do 9. 1. 2019 v Třebíči na ulici Kotlářská, vědoma si špatné situace a dluhů, vylákala od poškozené H.J. nejméně 907 000 Kč pod smyšlenými záminkami, jako nutnost úhrady léčení údajné rakoviny jejího otce, nutnost zaplacení výměny strojeku na podporu srdeční činnosti její matky, nutnost zaplacení opakované operace zlomeniny rukou jejího přítele, přičemž aby prohloubila důvěru poškozené H.J., tak 12. 1. 2018 jí vrátila hotovost 50 000 Kč, ale poté až do ledna 2019 z ní vylákala další peníze, a způsobila jí celkovou škodu ve výši nejméně 857 000 Kč.

Konečně vzal soud za prokázané, že obžalovaná, vědoma si své špatné finanční situace a dluhu, s cílem neoprávněného obohacení, požádala s nevážně míněným příslibem vrácení finanční částky, dne 3. 12. poškozeného J. K. o 350 000 Kč pod smyšlenou záminkou doplacení hypotéky za účelem následného prodeje veterinární kliniky v Hustopečích, finanční prostředky měla vrátit do 12. 12. 2018, poškozený předal obžalované 290 000 Kč, neboť celou požadovanou finanční částku nesehnal, obžalovaná poškozenému finanční prostředky nevrátila, ani vrátit nechtěla.

Obžalovaná se ke spáchání trestné činnosti částečně doznala. Obžalovaná nijak nepopírala jednání, kterého se dopustila vůči poškozeným M. B., H. J. a J. K., kdy v těchto třech bodech se obžalovaná zcela a plně doznala, když uvedla, že skutečně finanční prostředky tak, jak jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku od poškozených vylákala, rovněž potvrdila smyšlené záminky, které těmto poškozeným uváděla, přičemž zároveň uvedla, že tyto finanční prostředky poškozeným nevrátila, a jelikož neměla v tu dobu žádný legální příjem, tak vlastně ani neměla z čeho. Toto její doznání je pak v souladu se svědeckými výpověďmi všech těchto tří poškozených, tj. M. B., H.J. a J. K., když i z jejich výpovědí zcela jednoznačně vyplynul skutkový děj tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku pod body 2.-4. Jednání pod bodem 3. je rovněž prokázáno i z protokolu o zadržení, když policie zadržela obžalovanou dne 9. 1. 2019 a obžalovaná u sebe měla finanční hotovost 200 000 Kč, kterou jí téhož dne předala H. J..

Pokud se týká bodu 1., a to podvodu vůči manželům P., tak zde se nejprve obžalovaná rovněž bezvýhradně doznala, když uvedla, že si sice není schopna vybavit úplně přesnou částku, kterou od poškozených převzala, ale částka 11 600 000 Kč odpovídá realitě. Při svém prvotním výslechu tedy obžalovaná uvedla, že skutečně od manželů P. vylákala v průběhu let 2013-2018 celkem 11 600 000 Kč, kdy tyto finanční prostředky nepoužila pro účely, které tvrdila, přičemž zároveň se obžalovaná doznala, že nikdy nebyla zaměstnankyní hotelu Grand, v předmětnou dobu nikde nepracovala, a finanční prostředky, které od poškozených P. vylákala, použila pro svou vlastní potřebu. V následujících výpovědích pak obžalovaná začala uvádět, že určitou část finančních prostředků poškozeným P. vrátila, zejména že za poškozeného P. P. hradila zdravotní a sociální pojištění, dále že jim koupila psa, kterému hradila krmivo, očkování, odčervení, dále že jim vozila maso a další věci jako např. oprava motorových vozidel, které užívala. V neposlední řadě pak obžalovaná začala tvrdit, že poškozenému P. P. vrátila v lednu (někdy uváděla v únoru) 2018 finanční prostředky ve výši 5 700 000 Kč, přičemž o žádném vrácení finančních prostředků se obžalovaná ve své prvotní výpovědi vůbec nezminila. Tato obhajoba obžalované je jednoznačně

7/2019

vyvrácena svědeckými výpověďmi poškozených P. P. a J. P., rovněž svědkyně M. L., je vyvrácena i svědeckými výpověďmi z řad osob, které manželům P. půjčovaly finanční prostředky. Z výpovědi těchto osob jednoznačně vyplynulo, že manželé P. jsou slušní a bezúhonní lidé, kteří se v obci těší dobré pověsti. Jestliže tedy tito slušní a bezúhonní manželé P. v pozici svědka shodně uvedli, že jim obžalovaná nikdy žádný finanční obnos ve výši 5 700 000 Kč nevrátila, pak soud nemá nejmenšího důvodu těmto svědkům nevěřit. Naopak výpovědi obou dvou těchto svědků jsou zcela věrohodné, soud v nich nezaznamenal žádné nesrovnalosti či protimluvy. Je naprosto pochopitelné, že se v některých drobných detailech výpovědi svědků rozcházejí, když vypovídali k událostem, které prožili jednak před delší dobou, a také četnost návštěv obžalované byla značná, a půjček bylo řádově desítky, nicméně z výpovědi poškozených jednoznačně vyplynulo, že jim obžalovaná 5 700 000 Kč v žádném případě nevrátila. Soud nemá nejmenšího důvodu poškozeným v tomto směru nevěřit. Pokud by takové finanční prostředky zpět získali, tak s ohledem na to, že se jedná o slušné a bezúhonné lidi, by je zcela nepochybně okamžitě použili na úhradu svých dluhů, které v roce 2018 už byly v rádech miliónů korun. Obhajoba obžalované, že poškozenému P. P. předala v lednu či únoru 2018 v igelitové tašce 5 700 000 Kč v hotovosti, je tedy zcela vyvrácena výpověďmi poškozených P., a nic na tom nemohla změnit ani konfrontace, kterou soud na návrh státního zástupce v rámci hlavního líčení provedl, když od této konfrontace si koneckonců soud ani nic moc nesliboval vzhledem k tomu, že obžalovaná je protřelá lhářka. Nedalo se předpokládat, že by tváří v tvář k poškozenému P. P., kterému několik let předtím lhala, a tzv. jej vodila za nos, najednou ztratila svou suverenitu a přiznala se ke lži. Z provedeného dokazování tedy byla jednoznačně obhajoba obžalované spočívající ve vrácení 5 700 000 Kč vyvrácena.

Obžalovaná se také hájila, že za poškozeného P. P. po uvedenou dobu hradila zdravotní a sociální pojištění. Tato její obhajoba je pak v souladu s výpovědi poškozeného P. P., který uvedl, že skutečně za předmětné období bylo zdravotní a sociální pojištění hrazeno, přičemž v době, kdy on v srpnu 2018 konečně nastoupil do zaměstnání, zde byl nedoplatek ve výši zhruba 2 000 Kč. Za předmětné období, tj. za roky 2014-2018 obžalovaná uvedla, že za poškozeného P. P. zaplatila na zdravotním a sociálním zhruba 200 000 Kč, přičemž na této částce se s ní shodl i poškozený. Soud tedy ponížil škodu, která obžalovaná poškozeným způsobila o částku 200 000 Kč, a dospěl k závěru, že svým jednáním obžalovaná manželům P. způsobila škodu ve výši nejméně 11 400 000 Kč. Jak vyplynulo i z písemných poznámek manželů P., obžalovaná několikrát přišla se záminkou potřeby finančních prostředků na zaplacení zdravotního pojištění, nicméně ty částky, které od poškozených P. pod touto legendou získala, výrazně převyšují sumu, kterou obžalovaná na zdravotním a sociálním pojištění za P. P. zaplatila. Nelze tedy konstatovat, že veškeré finanční prostředky, které obžalovaná pod záminkou zaplacení zdravotního a sociálního od poškozených získala, jsou částky, které je nutno odečíst od celkové škody. Od celkové škody je nutno odečíst pouhých 200 000 Kč, neboť to je částka, na které se shodla jak obžalovaná, tak poškozený P. P.. Ostatní finance, které obžalovaná poškozeným vracela ať již v hotovosti nebo v naturáliích soud od způsobené škody neodečetl. Pokud obžalovaná poškozeným něco málo vrátila, tak v zápětí od nich vylákala další, mnohem větší částky. To jednoznačně vyplynulo z výpovědi manželů P.. Navíc částka 11,6 mil. Kč, na které se poškození s obžalovanou shodli, již s těmito částkami operovala a byly v ní započítány.

Obžalovaná jednoznačně vůči poškozeným P. spáchala zločin podvodu. Celou dobu je pod různými záminkami udržovala v nejistotě, a celou dobu od nich získávala finanční prostředky. Veškeré informace, které jim sdělovala, byly smyšlené, obžalovaná nikdy nebyla manažerkou hotelu Grand, nikdy neměla v úmyslu zajistit pro obžalovaného taxikářskou licenci, a veškeré finanční prostředky, které od poškozených získala, použila pro svoji vlastní potřebu, když její životní náklady byly značně vysoké. Jenom za pronájem domu v Malhostovicích, kde žila se svým přítelem, pronájem motorových vozidel a pronájem nebytových prostor v Třebíči obžalovaná měsíčně platila

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

75 000 Kč. Pokud se tedy obžalovaná hájila tím, že za dobu, kdy vůči poškozeným P. páchala trestnou činnost, měla finanční prostředky našetřeny pro to, aby jednak vyplatila exekuci, jednak aby si poříдила dům, tak s ohledem na to, jakých vysokých finančních nákladů dosahoval její životní styl, je vyloučeno, aby si takovou finanční částku našetřila, zejména za situace, kdy neměla žádné jiné zaměstnání a živila se pouze podvody. Obžalovaná zároveň věděla, že se manželé P. dostávali do tíživé finanční situace, neboť ji několikrát prosili, že potřebují peníze zpět, např. za situace, kdy jim hrozilo odpojení elektřiny či plynu, a jenom v těchto případech se obžalovaná uvolila poškozeným určitý finanční obnos vrátit, jednalo se o částky v řádech desetitisíců, poškozený P. to vyčíslil na maximálně 100 000 Kč za celou dobu, avšak obratem si od nich další a další a mnohem větší finanční prostředky odvážela. Jak vyplynulo z výpovědi svědků manželů P. i svědkyně M. L., která rovněž několikrát finanční prostředky obžalované předávala, tato vystupovala vždy velmi sebejistě, suverénně, velmi uvěřitelně, a proto manželé P. jejím výmyslům věřili. Obžalovaná si záměrně vyhlédla lidi, kteří jsou důvěřiví a zjevně naivní, a proto také mohla tolik let od poškozených získávat finanční prostředky v tak obrovské výši, i za situace, kdy poškození již tyto finanční prostředky neměli a museli si půjčovat, kde se dalo. Svým věřitelům však nikdy pravý důvod půjček netajili - tedy pravý důvod tak, jak se oni domnívali, že existuje, tj. ty důvody, které jim uváděla obžalovaná T.; oni těmto důvodům plně věřili, mysleli si, že to odpovídá skutečnosti, a takto tyto důvody jako důvody půjček sdělovali i svým věřitelům. Manželé P. jsou tedy poškozenými v této věci, své věřitele oni nijak neoklamali, naopak sami byli oklamáni, když obžalovaná zneužila jejich naivity a důvěry, kterou v ní měli.

Soud po takto provedeném dokazování dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaná se jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku, a to všech bodech, dopustila zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když v bodě 4. se pokusila od poškozeného J. K. vylákat 350 000 Kč, ten však sehnal pouze 290 000 Kč, a v částce 60 000 Kč tak zůstalo jednání obžalované ve stádiu pokusu. Jedná se však s ohledem na celkovou škodu, která se blíží 13 000 000 Kč pouze o drobnost.

Soud rovněž dospěl k závěru, že jednáním, které obžalovaná páchala vůči poškozeným P. se dopustila rovněž zločinu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. K tomuto jednání se obžalovaná zcela bez výhrady doznala, když uvedla, že si nechala vyrobit kulaté razítko s nápisem *Krajský soud v Brně, č. 38, a napodobeninou malého státního znaku*, a dále že si nechala vyrobit razítko *JUDr. V. K., vrchní státní soudce pro Brno*, poté doma vytiskla listinu nazvanou *Vyrozumění na podanou žádost*, ze které vyplývalo, že se má poškozený P. P. dostavit na Krajský soud v Brně, kde mu na pokladně bude vyplacena finanční hotovost, tuto listinu opatřila falešným číslem jednacím a zejména falešným otiskem kulatého razítka a falešným otiskem razítka *JUDr. V. K.*. Tuto listinu pak předložila poškozenému P. P., aby v něm utvrdila dojem, že skutečně jednání obžalované se zakládá na realitě, že pro poškozeného jsou připraveny finanční prostředky na Krajském soudě v Brně, dokonce, jak vyplynulo z jeho výpovědi, do Brna pro tyto finanční prostředky jeli, ale do budovy soudu se nedostali, neboť obžalovaná neustále někam telefonovala, a poté poškozenému sdělila, že peníze prostě nejsou a budou si pro ně muset přijet později. Obžalovaná se doznala, že tuto falešnou listinu s falešnými otisky razítka vyhotovila, poškozenému P. předložila (to vyplývá i z jeho výpovědi), a poté co tato listina byla poškozenému předložena, z něj vylákala dalších nejméně 1 453 000 Kč, když jak vyplynulo z výpovědi poškozeného P. P., po předložení této listiny se domníval, a byl dokonce utvrzen ve svém přesvědčení, že celá věc, tak jak ji obžalovaná podává, odpovídá skutečnosti.

Pokud se týče formy zavinění, pak soud hodnotí jednání obžalované jako jednoznačně úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěla způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem. O vůli obžalované spáchat čin svědčí ta skutečnost, že se jednak vydávala za manažerku hotelu Grand, přičemž takto vystupovala před

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

7/2019

veškerým svým okolím včetně svého přítele, který neměl ani ponětí o tom, že obžalovaná nikde nepracuje, dále od všech poškozených vylákávala finanční prostředky pod smyšlenými záminkami, nikomu z nich nesdělila pravý důvod, na co peníze potřebuje, tj. na své živobytí, (zcela logicky, neboť ti by jí takové peníze nedali), obžalovaná neměla žádné příjmy, naopak měla dluhy, a věděla, že peníze poškozeným nebude moct vrátit a ani jim je vracet nechtěla. Při domovní prohlídce a při zadržení obžalované byla zajištěna částka pouhých 200 000 Kč, které předala obžalované dne 9. 1. poškozená H. J., žádné další finanční prostředky zajištěny u obžalované nebyly, z toho je zřejmé, že obžalovaná veškeré finanční prostředky, které od poškozených získala, použila pro svou vlastní potřebu, a tzv. je spotřebovala.

Při úvaze o druhu a výši trestu vyšel soud ze všech kritérií ust. § 39 tr. zákoníku o účelu a ukládání trestu. K osobě obžalované soud zjistil, že byla v minulosti sedmkrát trestána pro trestný čin podvodu, přičemž jí byl uložen i nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaná je bez zaměstnání, trestnou činností, pro kterou je nyní stíhána, se živila. Trestné činnosti se dopouštěla po dobu několika let vůči několika poškozeným, škodu, kterou obžalovaná trestným činem způsobila, výrazně přesahuje hranici škody velkého rozsahu. Trestný čin spáchala ze ziskuchtivosti, páchala jej s rozmyslem, a soud rovněž přihlédl k tomu, že minimálně pro poškozené manžele P. měla trestná činnost fatální důsledky, když se dostali do takových dluhů, které nebudou již schopni do konce svého života splatit. Jako polehčující pak soud zhodnotil tu okolnost, že se obžalovaná k části trestné činnosti doznala. Obžalované byl za podmínek stanovených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládán úhrnný trest, neboť jí je ukládán trest za dva trestné činy, a přísněji trestným je zločin podvodu podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku. Obžalované hrozil trest odnětí svobody od 5 do 10 let. Soud pouze s ohledem na částečné doznání obžalované uložil obžalované trest pouze mírně nad polovinou trestní sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku, tj. trest odnětí svobody v trvání 8 let. Pouze proto, že se obžalovaná částečně k trestné činnosti doznala, neukládal trest soud vyšší, neboť obžalovaná má za sebou bohatou trestní minulost, vždy byla odsouzena pro podvody, byla dokonce ve výkonu trestu, z toho si však žádné ponaučení nevzala, soud tedy vážně pochybuje, že by mohl mít trest na obžalovanou výchovný účinek, a jediným účelem trestu bude v podstatě chránit společnost před obžalovanou. S ohledem na převahu přitěžujících okolností byl tedy obžalované uložen osmiletý trest odnětí svobody, tj. trest v horní polovině rozpětí sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku. S ohledem na výši trestu pak byla obžalovaná podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou.

Obžalované byl zároveň dle ust. § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to razítek, které jsou přílohou spisu, jedná se o výše uvedená padělaná razítka Krajského soudu v Brně a JUDr. V. K.. Jedná se o věci, které jsou nástrojem k trestné činnosti, jsou ve vlastnictví obžalované, a proto soud uložil trest propadnutí těchto věcí.

Soud dále rozhodl o náhradě škody. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojili všichni poškození. Škoda vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalované, ta za ni tedy nese plnou odpovědnost. Pokud se týká poškozených manželů P., provedeným dokazování bylo zjištěno, že škoda je o 200 000 Kč menší, a proto bylo rozhodnuto, že těmto poškozeným se přiznává škoda ve výši 11 400 000 Kč. Je pravdou, že obžalovaná podepsala poškozenému P. P. směnku na 12 000 000 Kč, ten však tuto směnku nikde neuplatnil, a proto nic nebránilo tomu rozhodnout o jeho nároku na náhradu škody. S ohledem na to, že se manželé P. připojili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody větší, než jak byla dokazováním nakonec zjištěna, soud tyto poškozené podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

7/2019

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. řádu)

Brno 10. září 2019

Mgr. Michal Zámečník v. r.
předseda senátu